

Žalba koju je 19. prosinca 2019. podnio European Federation of Public Service Unions (EPSU) protiv presude Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 24. listopada 2019. u predmetu T-310/18, EPSU i Goudriaan protiv Komisije

(predmet C-928/19 P)

(2020/C 68/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (zastupnici: R. Arthur, solicitor, K. Apps, barrister)

Druge stranke u žalbenom postupku: Europska komisija, Jan Willem Goudriaan

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- prihvati žalbu;
- ukine pobijanu presudu;
- poništi Komisiju odluku od 6. ožujka 2018.;
- naloži Komisiji snošenje žaliteljevih troškova u ovom postupku pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelj ističe da ovu žalbu treba dopustiti zbog toga što je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava.

PRVI ŽALBENI RAZLOG: Direktive donesene odlukom Vijeća na temelju članka 155. stavka 2. UFEU-a po prirodi su zakonodavne

Opći sud pogrešno je kvalificirao postupak iz članaka 154. i 155. UFEU-a kao takav koji ne može proizvoditi pravne učinke zakonodavne prirode.

- a. U sudskoj praksi Suda Europske unije utvrđeno je da mjere donesene drugim postupkom imaju iste posljedice kao i ostale direktive.
- b. Lisabonski ugovor nije umanjio ulogu socijalnih partnera niti izmjenio prirodu mjeru donesenih drugim postupkom.
- c. Mjere koje su donesene direktivom usvojenom na temelju odluke Vijeća ostaju zakonodavne po svojoj prirodi.
- d. Mjere koje su donesene direktivom usvojenom na temelju odluke Vijeća zakonodavni su akti.
- e. Podredno, ako (što se osporava) direktive usvojene na temelju odluke Vijeća nisu zakonodavni akti:
 - i. One su oblik *lex specialis* koji je u bitnome zakonodavne, a ne izvršne prirode.
 - ii. One mogu proizvoditi iste pravne učinke kao što su oni koje su proizvodile prije 2007.

Stoga je Opći sud pogriješio kada je odbio žaliteljev prvi tužbeni razlog.

DRUGI ŽALBENI RAZLOG: tumačenje članaka 154. i 155. UFEU-a

Opći sud pogrešno je tekstualno, kontekstualno i teleološki protumačio članak 154. i članak 155. stavak 2. UFEU-a.

- a. Tumačenje članka 155. stavka 2. UFEU-a koje je iznio Opći sud ne slijedi njegov izričit tekst.
- b. Opći sud trebao je utvrditi da, kada su sporazum socijalnih partnera postigli predstavnici socijalnih partnera, a sporazum nije nezakonit, Komisija ima dužnost predlaganja Vijeću da doneše tekst odluke na temelju članka 155. stavka 2. drugog podstavka UFEU-a.
- c. Opći sud trebao je utvrditi da izbor metode provedbe sporazumâ socijalnih partnera imaju socijalni partneri, a ne Komisija.
- d. Opći sud trebao je utvrditi da Vijeće ima ovlast odlučivanja da ne doneše odluku na temelju članka 155. stavka 2. drugog podstavka UFEU-a, a da Komisija nema sličnu ovlast.
- e. Opći sud pogrešno je protumačio institucionalnu ravnotežu članaka 154. i 155. UFEU-a time što je proširio Komisijine ovlasti izvan izričitog teksta odredbi i time što je pogrešno protumačio učinak članaka 13. i 17. UEU-a.
- f. Tumačenje Općeg suda protivno je kontekstu Glave X. UFEU-a o socijalnoj politici i članku 28. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.
- g. Opći sud pogrešno je protumačio presudu Općeg suda u predmetu UEAPME/Vijeće pri čemu je dao veću političku diskrecijsku ovlast Komisiji od one koju ona ima u skladu s pravilnim tumačenjem.
- h. Opći sud pogriješio je u procjeni Parlamentove uloge u postupku iz članaka 154. i 155. UFEU-a.

Stoga je Opći sud pogriješio kada je odbio žaliteljev prvi tužbeni razlog

TREĆI ŽALBENI RAZLOG: pristup koji se priklanja Komisijinoj odluci

Opći sud pogriješio je kada je smatrao da Komisija ima pravo na veću političku diskrecijsku ovlast u donošenju odluka. Na taj je način Opći sud:

- a. pogrešno protumačio članke 154. i 155. UFEU-s i prirodu postupka u pogledu socijalnih partnera, i
- b. pogriješio kada ih je usporedio s Europskom građanskom inicijativom.

Stoga je Opći sud pogriješio kada je odbio žaliteljev drugi tužbeni razlog

ČETVRTI ŽALBENI RAZLOG: pristup Komisijinom rasuđivanju u njezinoj odluci

Opći sud pogriješio je kada je potvrđio zakonitost sažetog obrazloženja Komisijine odluke.

- a. Obrazloženje koje je Komisija pružila u dopisu od 6. ožujka 2018. bilo je pravno i činjenično pogrešno.
- b. Komisija nije ni na koji način objasnila zašto je odstupila od osiguranja koja je pružila u ranijoj prepisci i svojim objavljenim komunikacijama.
- c. Obrazloženje u dopisu nije ono na koja se Komisija oslanjala u svojoj obrani na raspravi. To obrazloženje je također bilo pravno i činjenično pogrešno.

Komisija nije postupila u skladu s člankom 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.